

11. Europees programma inzake klimaatverandering (EPK)

A5-0270/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement inzake het beleid en de maatregelen van de EU om de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen: Naar een Europees programma inzake Klimaatverandering (EPK) (COM(2000) 88 – C5-0192/2000 – 2000/2103(COS))

Het Europees Parlement,

- gelet op de artikelen 2 en 6 van het EG-Verdrag, volgens welke de eisen van milieubescherming moeten worden geïntegreerd in de specifieke beleidsmaatregelen van de Gemeenschap, met het oog op de bevordering van een duurzame economische ontwikkeling,
 - gezien het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag inzake klimaatverandering van de VN (UNFCCC) van december 1997 ⁽¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie (COM(2000) 88 – C5-0192/2000),
 - gezien het Groenboek van de Commissie over de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Europese Unie (COM(2000) 87),
 - onder verwijzing naar zijn resoluties over klimaatverandering van 9 februari 1999 ⁽²⁾, 11 maart 1999 ⁽³⁾ en 7 oktober 1999 ⁽⁴⁾ en zijn voorafgaande resoluties zoals vermeld in de preambule van zijn resolutie van 17 september 1998 ⁽⁵⁾,
 - gezien de conclusies van de Raad van 17 mei 1999 waarin een voorstel is opgenomen over een communautaire bovengrens voor het gebruik van de Kyoto-mechanismen,
 - gezien de conclusies van de Milieuraad van 22 juni 2000,
 - gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid en de adviezen van de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie en de Commissie regionaal beleid, vervoer en toerisme (A5-0270/2000),
- A. overwegende dat broeikasgasemissies volgens een recent verslag van het Europees Milieuagentschap tussen 1990 en 2010 waarschijnlijk met 6 % zullen stijgen en dat een groot deel van de verhoging door de vervoerssector wordt veroorzaakt als de lidstaten en de Gemeenschap niet zo spoedig mogelijk aanvullende maatregelen nemen,
- B. overwegende dat de in Kyoto door de EU en de lidstaten gemaakte afspraken in het geding kunnen komen door de zeer negatieve ontwikkeling van het broeikasgasemissieniveau van de meeste lidstaten — met name in de vervoerssector — waardoor de positie van de EU op internationaal vlak aan geloofwaardigheid inboet,

⁽¹⁾ FCCC/CP/1997/1.7/bijl. 1.

⁽²⁾ PB C 150 van 28.5.1999, blz. 59.

⁽³⁾ PB C 175 van 21.6.1999, blz. 292.

⁽⁴⁾ PB C 107 van 13.4.2000, blz. 112.

⁽⁵⁾ PB C 313 van 12.10.1998, blz. 169.

Donderdag, 26 oktober 2000

- C. overwegende dat volgens het bovengenoemde Groenboek over de handel in broeikasgasemissierechten binnen de EU, dat tegelijkertijd met deze mededeling werd ingediend, de sectoren en ondernemingen die niet onder het EU-systeem voor de handel in emissierechten vallen door beleidslijnen en maatregelen moeten worden gedekt,
- D. overwegende dat de flexibele mechanismen van het Kyoto-protocol de nationale en communautaire beleidslijnen en maatregelen aanvullen, maar niet vervangen; flexibele mechanismen mogen voor maximaal 50 % worden ingezet,
1. bekrachtigt dat het klimaatbeleid bij het toekomstige energiebeleid van de Europese Unie een van de voornaamste leidende beginselen moet zijn;
 2. verwelkomt het plan van de Commissie om te werken aan een Europees Programma inzake Klimaatverandering (EPK); beklemtoont tegelijkertijd dat spoedig juridisch bindende maatregelen moeten worden genomen die de lidstaten ertoe verplichten hun quota na te leven, alsmede andere maatregelen om het proces te bevorderen, zoals upstreammaatregelen voor vervoer, en het doorberekenen van externe kosten; verzoekt de Commissie zo spoedig mogelijk na de COP6-bijeenkomst hiertoe een ontwerprichtlijn in te dienen overeenkomstig de medebeslissingsprocedure, waarbij sancties worden opgelegd wanneer de emissiequota worden overschreden;
 3. is ingenomen met het feit dat de Commissie een begin heeft gemaakt met een meer nauwkeurige strategie ter beperking van de klimaatveranderingen, maar betreurt het dat de Commissie, ondanks de goede wil die zij in het Groenboek over de handel in broeikasgasemissierechten binnen de EU aan de dag heeft gelegd, zich in haar mededeling over het beleid en de maatregelen beperkt heeft tot het opstellen van een organigram van het EPK en een zwakke lijst zonder strategisch belang van de gemeenschappelijke en gecoördineerde beleidslijnen en maatregelen, waardoor zij de rol van de beleidslijnen en maatregelen in het kader van de EU-strategie voor het terugdringen van broeikasgasemissies naar een onaanvaardbaar tweede plan verwijst; het beginsel moet zijn dat voor alle emissies gepaste regulerende maatregelen gelden;
 4. betreurt dat de Raad, ondanks het feit dat energiebelasting een van de pijlers van de globale strategie voor de bescherming tegen klimaatverandering is, het voorstel van de Commissie nog steeds niet heeft goedgekeurd, en integendeel besparingen voorstelt in programma's van essentieel belang zoals SAVE en ALTENER;
 5. betreurt het dat de Commissie het EPK in haar mededeling heeft omschreven als een simpel adviesorgaan van de Commissie bij de voorbereiding van de gemeenschappelijke en gecoördineerde beleidslijnen en maatregelen en niet, zoals werd gehoopt, als een politiek en strategisch instrument om de afspraken inzake het terugdringen van de broeikasgasemissies in de EU gestand te doen;
 6. betreurt het dat bijlage 3 eerder een wensenlijstje is dan een duidelijk actieplan met tijdspaden, en dat de invoering van een op verontreinigende stoffen gerichte Europese klimaatheffing ten gevolge waarvan de algemene belastingdruk voor de burger niet toeneemt en die geldt voor alle broeikasgassen hier ontbreekt;
 7. verzoekt de Commissie het EPK zo spoedig mogelijk af te ronden en binnen zes maanden na de COP6 specifieke voorstellen over de uitvoering van beleidslijnen en maatregelen voor te leggen waarin zij per bedrijfstak en per voorgesteld beleid of maatregel op grond van de werkzaamheden van de werkgroepen en de Commissie een strategisch overzicht geeft van hun belang, de uitvoeringskosten, hun gekwantificeerde bijdrage aan de afgesproken reductie van broeikasgasemissies, het tijdpad voor de uitvoering ervan, de tussentijdse doelstellingen en de coördinatie-instrumenten;
 8. doet een beroep op de Commissie om het Europees Parlement volledig op de hoogte te houden van het EPK-proces door specifieke beleidslijnen en maatregelen vast te stellen;
 9. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de noodzakelijke arbeidskrachten en hulpbronnen ter beschikking worden gesteld om communautaire beleidslijnen en maatregelen op te stellen voor alle relevante sectoren, zodat de verplichtingen die de EU in Kyoto zijn aangegaan, kunnen worden vervuld, met name met betrekking tot het werkplan 2001 en de begroting;

Donderdag, 26 oktober 2000

10. is van mening dat het broeikasprobleem onderdeel dient te zijn van de thans uitgevoerde evaluatie van het gemeenschappelijk landbouwbeleid van de EU (GLB), vooral op het vlak van methaan en stikstof-oxide; het klimaatvraagstuk moet meer gewicht krijgen in verband met de voortgezette hervorming van het GLB; onderzoekswerkzaamheden ter vergemakkelijking van de kwantificering van emissies van broeikasgassen uit landbouwbronnen moeten worden bevorderd; verlangt dat landbouw deel gaat uitmaken van het programma inzake klimaatverandering;
11. is van mening dat terugdringing van non-CO₂ broeikasgassen meer prioriteit zou moeten krijgen dan in het EPK wordt voorzien;
12. is van mening dat het van belang is dat de Unie, met het oog op verwezenlijking van de klimaatdoelen, voorrang geeft aan hernieuwbare-energiebronnen; de leverantie van schone en duurzame energie dient een van de hoogste doelen te zijn; dringt aan op instelling van een klimaatoverleg per sector waarin emissiereductiedoelstellingen en criteria voor energie-efficiënte vastgelegd worden en waarbij samenwerking met derde landen permanent op de agenda staat;
13. verzoekt de Commissie in het kader van deze prioriteit voor hernieuwbare energie, thans voor te stellen in de hele EU vrijstelling te verlenen van alle onder de EU – wetgeving vallende accijnzen op waterstof dat is geproduceerd uit biomassa, en op waterkracht, zonne- en windenergie, zodat de investeringen in deze nieuw technologie werkelijk worden gestimuleerd en eveneens om de consument een echte prikkel te geven klimaatvriendelijke producten te kopen wanneer deze de komende paar jaar geleidelijk op de markt verschijnen;
14. dringt erop aan dat de Commissie in het toekomstige EPK als doelstelling naast de in het programma voorgestelde maatregelen ook de uitvoering van bijkomend onderzoek opneemt, om een zo goed mogelijk inzicht te krijgen in de reële gevolgen indien de huidige tendens van de klimaatverandering niet wordt omgeboogen;
15. wijst met nadruk op de noodzaak om de inspanningen van de EU op het gebied van onderzoek en ontwikkeling in de energiesector (met inbegrip van energiebesparing), alsmede met betrekking tot schone industriële en dienstverleningstechnologieën en processen te intensiveren; verwacht dat een en ander weerspiegeld zal worden in het komende zesde kaderprogramma voor onderzoek;
16. is van mening dat met het oog op de noodzakelijke verandering van het vervoerspatroon de invoering van billijke en efficiënte prijzen in alle vervoersmodi een essentiële voorwaarde is om de verschillende vervoerswijzen gelijke mededingingskansen te bieden; acht het aanbevelenswaardig dat de overheid op Europees, nationaal en regionaal niveau bij haar investeringen in het vervoer bijzondere aandacht geeft aan die vervoerswijzen die stroken met de beginselen van duurzaamheid en klimaatbescherming;
17. is van oordeel dat het stadsverkeer een sleutelrol vervult in het kader van de vermindering van de CO₂-emissies in het vervoer; spoort de Commissie aan om in haar aangekondigde groenboek voorstellen te doen met het oog op een verandering van het vervoerspatroon in dichtbevolkte gebieden met het oog op de duurzame terugdringing van de emissie van broeikasgassen; acht in dit verband een verhoging van de middelen van de begrotingslijn voor duurzame mobiliteit gerechtvaardigd; verzoekt tenslotte de Commissie de bevordering van het openbaar vervoer vastbesloten te steunen;
18. wijst op het aanzienlijke belang van de bijdrage van de Structuurfondsen en het Cohesiefonds tot de verwezenlijking van de Kyoto-verbintenissen; verzoekt derhalve de Commissie de bescherming van het klimaat als effectiviteitsindicator in het kader van de begeleiding te bevorderen;
19. benadrukt het belang van de komende Conferentie van Partijen (COP6) die van 13 t/m 24 november 2000 in Den Haag zal worden georganiseerd en waar een aantal onopgeloste problemen, met name met betrekking tot de zogeheten flexibele mechanismen van Kyoto, moeten worden afgehandeld;
20. benadrukt in het licht van de COP6:
- dat de Europese Unie, ongeacht het resultaat van de COP6, opnieuw het voortouw moet nemen bij de werkzaamheden om klimaatveranderingen te beheersen en vervolgens terug te draaien;

Donderdag, 26 oktober 2000

- dat in de eerste plaats de industrielanden wegens hun zeer hoge aandeel in de productie van broeikasgassen de leiding op zich moeten nemen van het klimaatbeschermingsproces;
 - dat de ontwikkelingslanden moeten worden geholpen om de klimaatverandering te beperken;
 - dat het van wezenlijk belang is dat de Europese Unie de werkzaamheden ter uitvoering van de specifieke beleidslijnen en maatregelen na de afsluiting van de COP6 in november voortzet;
 - dat er een positieve lijst van technologieën wordt opgesteld die in het kader van het Clean Development Mechanism mogen worden ingezet;
 - dat herbebossing als „sink” uitsluitend gecontroleerd en in beperkte mate ingezet mag worden;
21. wijst met nadruk op het internationale karakter van het klimaatbeleid en met name op de noodzaak om naast andere internationale partners daarbij ook de ontwikkelingslanden, de landen die kandidaat zijn voor toetreding tot de EU en de Russische Federatie te betrekken;
22. herhaalt in het licht hiervan zijn standpunt dat weliswaar overeenstemming is bereikt over een bindend maximum voor de algemene emissie door landen die vermeld staan in Bijlage I, maar dat een algemene bovengrens van maximaal 50 % voor het gebruik van flexibele mechanismen ontbreekt;
23. is van oordeel dat men, wat het mede rekening houden met broeikasgasdalingen als mogelijkheid om aan de beperkingsverplichtingen te voldoen, zeer voorzichtig te werk moet gaan omdat de wetenschappelijke gegevens op dit gebied zeer onvolledig zijn en door een te ver gaande inachtneming van dit gegeven de prikkel om emissies te reduceren niet sterk genoeg zou zijn;
24. herinnert eraan dat alle vooraanstaande wetenschappelijke instanties op de lange termijn een beperking van de emissies van broeikasgassen noodzakelijk achten die veel verder gaat dan de te Kyoto overeengekomen reducering; doet derhalve een beroep op de overeenkomstsluitende partijen zo snel mogelijk over te gaan tot vaststelling van verdere ambitieuze reduceringsdoelstellingen, vooral voor de industrielanden;
25. verzoekt de COP6-onderhandelaars zich zeer ambitieus op te stellen i.p.v. zich met minieme resultaten tevreden te stellen omdat alleen een substantieel pakket maatregelen op lange termijn een positief effect op het algemene klimaatveranderingsproces zal hebben; verzoekt de Raad, na de COP6 het Kyoto-protocol te ratificeren mits de COP6 met een voor de Europese Unie aanvaardbaar resultaat eindigt;
26. herhaalt zijn standpunt dat het in het licht van de eventuele resultaten van de COP6 steeds waarschijnlijker lijkt dat de ratificatie van het Kyoto-Protocol tot precies die gevolgen zal leiden welke in artikel 300, lid 3 van het EG-Verdrag uiteen zijn gezet en verzoekt de Commissie dan ook andermaal het ratificatie-instrument in overeenstemming met de instemmingsprocedure in te dienen;
27. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.